

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/1/2024
Identifikačné číslo spisu:	9523100333
Dátum vydania rozhodnutia:	09.07.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9523100333.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Emila Klemaníča na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. júla 2025 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanej N.. T. W. a spol. pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a iné, prejednal odvolanie prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podané proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 15T/8/2023, z 28. novembra 2023

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 15T/8/2023, z 28. novembra 2023 boli obžalovaní N.. T. W., T. R. a X.. K. R. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodení, lebo skutky nie sú trestným činom, spod obžaloby prokurátora, ktorá obžalovanej N.. T. W. kládla za vinu spáchanie pokračovacieho prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2020, obžalovanej T. R. spáchanie prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2020 a obžalovanému X.. K. R. spáchanie prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2020, na tom skutkovom základe, že

1/ N.. T. W. ako vedúca Katastrálneho odboru Okresného úradu v T. (ďalej len „KO OÚ v T.“) prevzala dňa 19.02.2020 v čase asi o 10:28 hod. v priestoroch svojej kancelárie č. 85 nachádzajúcej sa na 5. nadzemnom podlaží v budove Okresného úradu v T. na ul. U. S. Č.. XX, T., od X.. K. R., starostu obce X., prostredníctvom svojej sekretárky T. R., darčkovú tašku so vzormi fialovej farby, v ktorej sa nachádzala šálka s logom obce X. a nezistený predmet obdĺžnikového tvaru bielej farby o rozmere 10 x 5 cm, a to za to, aby bola čo najskôr v katastrálnom konaní vedenom na KO OÚ v T. pod č. R - 107/2020, vykonaná zmena druhu pozemku parcely registra „C“ č. 450 vedenej na LV č. XXX o výmere 1821 m² zo záhrady na ostatnú plochu, vedenú v okrese: T., obec: X., k. ú.: X., ktorej vlastníkom je Obec X., pričom T. R. túto darčkovú tašku prevzala od X.. K. R. toho istého dňa v čase do 10:28 hod. v priestoroch svojej kancelárie nachádzajúcej sa na 5. nadzemnom podlaží v budove

Okresného úradu v T. na ul. U. S. Č.. XX, T., a to spolu s ďalšou darčekomou taškou so vzormi fialovej farby obsahujúcou taktiež šálku s logom obce X., ktorú si ponechala za to, že odovzdá N.. T. W. vyššie uvedenú darčekomú tašku ako poďakovanie za rýchle vykonanie zmeny druhu pozemku v katastrálnom konaní vedenom KO OÚ v T. pod č. R - 107/2020,

2/ N.. T. W., ako vedúca KO OÚ v T., dňa 09.04.2020 v čase o 10:05 hod. v priestoroch svojej kancelárie č. 85 nachádzajúcej sa na 5. nadzemnom podlaží v budove Okresného úradu v T. na ul. U. S. Č.. XX T., prevzala dezert zn. Milka fialovej farby od T.. T.B. U. (ktorý bol vylúčený na samostatné konanie a o vine ktorého doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté) za to, že svojím vplyvom pôsobila a bude pôsobiť na postup a rozhodovaciu činnosť svojich podriadených pracovníkov, aby urýchlili schválenie jeho vkladov, a to vo veci vkladu P.-XXXX/XXXX Zmluva o zriadení záložného práva, ktorý T.. T. U. podal na KO OÚ v T. dňa 02.10.2019 a vkladu P.-XXXX/XXXX Zámennej zmluvy k LV č. XXXX parcely registra „C“, okres: T., obec: Y, v k. ú. Y, ktorý T.. T. U. podal na KO OÚ v T. dňa 09.12.2019,

3/ X.. K. R. ako starosta obce X. dňa 19.02.2020 v presne nezistenom čase do 10:28 hod. v priestoroch kancelárie T. R., nachádzajúcej sa na 5. nadzemnom podlaží v budove Okresného úradu v T. na ul. U. S. Č.. XX, T. odovzdal T. R., sekretárke vedúcej KO OÚ v T. N.. T. W., dve darčekomé tašky so vzormi fialovej farby s tým, že jednu darčekomú tašku, v ktorej sa nachádzala šálka s logom obce X. si T. R. má ponechať za to, že N.. T. W. pripomenie urýchlenu katastrálneho konania vedeného na KO OÚ v T. pod č. R - 107/2020, ktoré sa týka zmeny druhu pozemku parcely registra „C“ č. 450 vedenej na LV č. XXX o výmere 1821 m² zo záhrady na ostatnú plochu, vedenú v okrese: T., obec: X., k. ú.: X., ktorej vlastníkom je Obec X., a druhú darčekomú tašku obsahujúcu šálku s logom obce X. a nezistený predmet obdĺžnikového tvaru bielej farby o rozmere cca. 10 x 5 cm odovzdá N.. T. W. ako „poďakovanie“ za to, že zmena druhu pozemku bude v tomto katastrálnom konaní vedenom na KO OÚ v T. vykonaná čo najskôr.

Špecializovaný trestný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovne:

„Súd mal za preukázané, že obžalovaná N.. T. W. skutočne prevzala prostredníctvom obžalovanej T. R. od obžalovaného X.. K. R. reklamný predmet - šálku s logom obce X. a rovnako aj obžalovaná T. R. prevzala takýto predmet od obžalovaného X.. K. R..

V prípade obžalovanej N.. T. W. prevzatie tašky, v ktorej sa nachádzala šálka s logom obce X. od obžalovanej T. R., okrem jej priznania preukazuje aj obrazovo-zvukový záznam, ktorý samozrejme usvedčuje aj obžalovaného X.. K. W. R., že menovanej odovzdal dve darčekomé tašky.

Tento záver síce spochybňovali obžalovaná T. R. v tom, že ona žiadnu šálku v predmetný deň od starostu obce nedostala, ako aj obžalovaný X.. K. R. keď tvrdil, že u obžalovanej T. R. nechal len jednu tašku so šálkou pre obžalovanú N.. T. W.. Z obrazovo-zvukového záznamu však pre súd, ktorý nie je slepý a hluchý, úplne jednoznačne vyplýva vyjadrenie obžalovanej T. R., že takú istú tašku s rovnakou šálkou s logom obce X. dostala od starostu obce X. aj ona a tak výpovede obžalovanej T. R. a obžalovaného X.. K. R. v tejto časti súd hodnotil ako nepravdivé.

Rovnako obžalovaná N.. T. W. nespochybnila donesenie dezertu T.. U. a ani to, že po jeho odchode zostal dezert u nej v kancelárii, pričom jeho donesenie a polozenie na jej stôl T.. U. preukazuje aj obrazovo-zvukový záznam.

Pokiaľ obhajca obžalovanej N.. T. W. v záverečnej reči spochybnil, že zo strany obžalovanej došlo k prijatiu dezertu a domáhal sa, aby súd v pochybnostiach rozhodol v prospech obžalovanej, teda že k prijatiu dezertu z jej strany nedošlo (keď obrazovo-zvukový záznam nezachytáva celú návštevu T.. U. v kancelárii obžalovanej až do jeho odchodu), tak na takýto záver súd nevidel žiadny dôvod. Sama obžalovaná totiž uznala, že dezert zostal v jej kancelárii a ona ho po odchode T.. U. odložila do skrine. Rovnako T.. U. potvrdil, že si dezert od obžalovanej nezobral a tento zostal v jej kancelárii. Obrazovo-zvukový záznam je iba jedným z vyhodnocovaných dôkazov a ak aj nezachytáva priebeh stretnutia obžalovanej N.. T. W. so svedkom T.. U. až do jeho ukončenia, neznamená to, že nie je možné na základe vyššie uvedených iných dôkazov dospieť k záveru o tom, že predmetný dezert si so sebou T.. U. pri odchode nezobral, ale že zostal v kancelárii obžalovanej, a že táto ho vložila do skrine.

V pochybnostiach v prospech obžalovanej však súd posúdil donesenie dezertu T.. U. k nej do kancelárie

z hľadiska toho, či išlo o plnenie majetkovej povahy, na ktoré nebol právny nárok, v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu, teda o úplatok poskytnutý T.. U. obžalovanej N.. T. W. za to, že svojím vplyvom pôsobila a bude pôsobiť na postup a rozhodovaciu činnosť svojich podriadených pracovníkov, aby urýchlili schválenie jeho vkladov, a to vo veci vkladu P.-XXXX/XXXX a vkladu P.-XXXX/XXXX. Teda v pochybnostiach v prospech súd postupoval pri hodnotení konania obžalovanej po právnej stránke, čomu sa bude venovať v ďalšej časti odôvodnenia tohto rozsudku.

Výhrady obžalovaných v podstatných častiach smerovali k právnomu hodnoteniu ich konania obžalobou, s ktorými výhradami sa súd stotožnil, a to najmä z hľadiska nepreukázania príčinnej súvislosti medzi prijatím, resp. poskytnutím reklamného predmetu, resp. dezertu a činnosťou, ktorú vykonala obžalovaná N.. T. W.O. vo vzťahu ku konaniam vedeným pod sp. zn. R - 107/2020, P.-XXXX/XXXX a P.-XXXX/XXXX a úplne nejasným dôvodom prijatia darčekovej tašky so šálkou s logom obce X. obžalovanou T. R..

Ku skutkom pod bodmi 1) a 3):

Podľa obžaloby mala obžalovaná N.. T. W. prijať šálku s logom obce X. od starostu tejto obce, obžalovaného X.. K.W. R., za rýchle vykonanie zmeny druhu pozemku v katastrálnom konaní vedenom KO OÚ v T. pod č. R - 107/2020 a obžalovaná T. R. mala rovnakú šálku prijať od starostu tejto obce, obžalovaného X.. K. R. za to, že odovzdá N.. T. W.Á. druhú darčkovú tašku ako poďakovanie za rýchle vykonanie zmeny druhu pozemku v katastrálnom konaní vedenom KO OÚ v T. pod č. R - 107/2020.

V prvom rade je potrebné uviesť, že súd konštrukciu obžaloby, že obžalovaná T. R. mala šálku prijať za to, že druhú šálku odovzdá obžalovanej N.. T. W. ako poďakovanie za rýchle vykonanie zmeny druhu pozemku a tým mala pomáhať obžalovanému X.. R. pri nepriamej korupcii nemôže obstáť. Tak ako uviedol obhajca, je zrejmé, že v prípade konania obžalovanej T. R. sa prokurátor dostal do stavu dôkaznej núdze a práve preto v obžalobe skutok kladený tejto obžalovanej za vinu opravil tak, aby aspoň naznačoval znaky trestnosti. Prokurátor však pri tejto úprave opomenul skutočnosti vyplývajúce z dôkazov, najmä to, že z obrazovo-zvukového záznamu vyplýva, že obžalovaná T. R. si v podstate iba plnila svoje pracovné povinnosti a odovzdala obžalovanej N.. T. W. veci, ktoré boli u nej, ako u jej asistentky, nechané pre ňu počas jej neprítomnosti v práci. Motivácia, že by mala prijať šálku za to, že ďalšiu šálku odovzdá obžalovanej N.. W., nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu a ide o voľnú úvahu prokurátora vo vzťahu k motivácii obžalovaného X.. R.. Z obrazovo-zvukového záznamu je pritom zrejmé, že obžalovaná R. iba interpretovala vyjadrenia a konanie obžalovaného X.. R. po príchode obžalovanej N.. T. W. na pracovisko a súčasne skonštatovala, že aj ona dostala taký istý reklamný predmet.

Účastníctvo predpokladá úmysel vzťahujúci sa na páchatel'ove konanie. Úmysel sa musí okrem toho týkať aj úmyselnej účasti vo forme pomocníka na trestnom čine. Všeobecným znakom účastníctva je, že sa vzťahuje na konkrétny trestný čin, a preto je už zrejmé, aký chránený spoločenský vzťah sa uvedeným trestným činom naruší alebo ohrozí. Vzhľadom na to, že trestný čin je už konkrétne určený, účastník a páchatel' už majú predstavu o spôsobenom následku. Pri účastníctve je dôležité, že účastník sa na trestnom čine nezúčastňuje priamo. Podmienka nepriamej účasti na čine má význam najmä z hľadiska odlišenia účastníctva (najmä foriem pomoci) od spolupáchateľstva (k tomu porovnaj aj R 11/1983, Rč 25/1995). Táto činnosť nie je spoločným konaním, ani netvorí článok reťaze, ktorý je nevyhnutný na spáchanie trestného činu. Inštitút účastníctva dovoľuje primerane postihnúť formy trestnej súčinnosti takých osôb, ktoré sa na trestnom čine podieľajú rozhodujúcim spôsobom bez toho, aby sa na trestnom čine podieľali priamo ako spolupáchatelia.

Dôležitým atribútom účastníctva je, že medzi konaním páchatel'a a účastníka je určitá súvislosť. Zodpovednosť účastníka je predovšetkým podmienená existenciou príčinného vzťahu medzi konaním účastníka a konaním páchatel'a (činom, na ktorom sa účastník zúčastňuje). Ak medzi týmito konaniami príčinný vzťah chýba, nemôže ísť o účastníctvo.

Z hľadiska objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu sa pre trestnú zodpovednosť pomocníka vyžaduje príčinný vzťah medzi jeho konaním a trestným činom páchatel'a. Nevyžaduje sa, že pomoc na spáchanie trestného činu musí byť taká, aby umožnila jeho spáchanie, postačuje, keď jeho spáchanie uľahčí. V rámci subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu sa vyžaduje, aby úmysel pri pomoci smeroval ku konkrétnemu trestnému činu. Je možný úmysel priamy alebo nepriamy, pokiaľ pomocník nechce pomoc priamo poskytnúť, ale koná s vedomím (je uzrozumený), že jeho

pomoc môže byť využitá na spáchanie trestného činu. V oboch prípadoch musí úmysel účastníka zahŕňať aj všetky skutočnosti subjektívneho charakteru (napr. pohnútku, motív, cieľ trestného činu), ktoré charakterizujú trestný čin páchatel'a, ktoré atribúty v konaní obžalovanej T. R.Ľ. však nie sú zistiteľné. Obžalovaná nemohla vedieť, aké konanie vyvinie obžalovaná N.. T. W. po tom, ako jej odovzdá šálku, ktorú pre ňu u nej nechal obžalovaný X.. K. R..

Z týchto hľadísk potom u obžalovanej T. R. v prvom rade absentuje naplnenie zákonných znakov pomoci v zmysle § 21 písm. d) Trestného zákona.

V druhom rade na jej prospech je potrebné vyhodnotiť záver súdu, že v konaní obžalovanej N.. T.G. W. súd nevidí naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu pre absenciu príčinnej súvislosti medzi prijatím šálky a jej konaním vo vzťahu k vykonaniu zápisu R - 107/2020.

Z tohto hľadiska je potrebné zopakovať, že k podaniu návrhu obce X. na zápis zmeny druhu pozemku došlo 11.02.2020 s lehotou na vybavenie do 11.04.2020. Súčasťou návrhu bola aj žiadosť na urýchlený zápis. K poskytnutiu, resp. prijatiu šálok s logom obce X. došlo 19.02.2020. V ten deň následne dostala obec informáciu od obžalovanej N.. T. W., že zápis nie je možné vykonať bez predloženia stanoviska Okresného úradu, Pozemkového a lesného odboru v T.. Až dňa 18.03.2020 obec X. predložila špecifikovaný doplnok a obžalovaná N.. T. W. dňa 20.03.2020 o 09:38 hod. pridelená listinu na zápis pracovníčke T. R.. Táto v rovnaký deň, t. j. 20.03.2020 o 10:03 hod. zápis vykonala.

Uvedené časové súvislosti nepreukazujú záver obžaloby, že malo ísť o rýchle vykonanie žiadaného zápisu. Aj keď obžalovaná vyjadrila súhlas s prednostným zápisom, je potrebné uviesť, že vec nebola na vybavenie až do 20.03.2020 pridelená žiadnemu zamestnancovi. Do termínu, kým obec nedoplnila svoje podanie 18.03.2020 nebolo evidentne možné ani zápis vykonať. Obec nedostatky návrhu odstránila sama až po mesiaci od času, keď sa o nedostatkoch dozvedela (telefonát obžalovanej 19.02.2020) zaslaním žiadaného stanoviska pozemkového a lesného odboru, ktorým evidentne disponovala, pretože stanovisko je datované 05.12.2019.

Výkonanie zápisu 20.03.2020 z týchto hľadísk nie je možné považovať za rýchle vykonanie zmeny druhu pozemku tak, ako to uvádza obžaloba. Je zrejmé, že zápis bol vykonaný v zákonnej lehote a prijatie šálky obžalovanou N.. T. W. na priebeh tohto konania nemalo žiadny vplyv. Zápis bol totiž vykonaný až po tom, ako obec odstránila nedostatky, pričom vec bola obžalovanou pridelená na vybavenie dva dni po doručení tohto odstránenia nedostatkov návrhu. Zápis vykonala zamestnankyňa T. R.Á., ktorá nepotvrdila, že by ju vo veci tohto zápisu obžalovaná N.. T. W. vôbec oslovila. Súčasne uviedla, že ak v čase pridelenia veci nemala na vybavenie inú vec, bolo možné tento zápis vykonať aj v ten deň, keď jej bol pridelený.

Okrem toho súd v zhode s obhajobou poukazuje na to, že obžalovaná N.. T. W. bola podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe ako vedúci zamestnanec oprávnená určovať a ukladať podriadenému štátnemu zamestnancovi úlohy na vykonávanie štátnej služby a dávať mu na tento účel pokyny. Z výkladu etického kódexu štátneho zamestnanca spracovaného Radou pre štátnu službu v roku 2019 bodu 2.6.1. (https://radaprestatnuszsluzbu.vlada.gov.sk/data/files/7500_eticky-kodex-vyklad-v10.pdf) vyplýva, že predmety a iné bezodplatné plnenia nepatrnej hodnoty (napr. reklamné predmety - pero, blok, taška...), ktoré nie sú poskytnuté s úmyslom vplývať na výkon funkcie alebo služobných úloh štátneho zamestnanca, nie sú spôsobilé ovplyvniť plnenie služobných úloh štátneho zamestnanca. Obžalovaná N.. T. W., ako bývalá vedúca katastrálneho odboru v konaní číslo R - 107/2020 bola oprávnená vec prideliť zamestnankyni T. R., pričom jej nebol dokázaný úmysel vplývať na ňu v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu za odplatu donesenou šálkou s logom obce X., teda propagačného materiálu nepatrnej hodnoty a takýto úmysel nebol preukázaný ani u obžalovaného X.. K. R.. Išlo evidentne skôr o pozornosť, pretože jednak poskytnutie a prijatie šálky zápisné konanie vôbec neurýchlilo a nebolo ani preukázané, že by obžalovaná na zamestnankyňu T. R. vplývala, aby v tomto prípade postupovala nejakým predpokladaným smerom a s urýchlením. To, že na vybavenie podania zákon ustanovuje lehotu do dvoch mesiacov neznamena, že takéto podanie má byť vybavené až v posledný deň zákonnej lehoty.

Súhlas obžalovanej s vykonaním urýchleného zápisu súd hodnotil ako jej úprimný prejav, keď evidentne vo vydávaní takýchto súhlasov nevidela žiadny problém, že by také konanie malo byť v rozpore so zákonom, najmä keď takáto prax bola zavedená práve ako protikorupčné opatrenie a išlo o jednu z 88 vecí, v prípade ktorých takýto súhlas po zvážení dôvodov účastníka konania vydala.

Ku skutku pod bodom 2):

Aj v prípade tohto skutku je potrebné pripomenúť si časové súvislosti.

Návrh na vklad P.-XXXX/XXXX na základe zmluvy o zriadení záložného práva bol prijatý OÚ T., Katastrálny odbor 02.10.2019 s lehotou na vybavenie do 01.11.2019. Až dňa 28.10.2019 bola vec pridelená Y. T.. Z registra nevyplýva, kto toto pridelenie vykonal. Y. T. dňa 30.10.2019 začala konať o povolení vkladového konania a následne dňa 04.11.2019 vyznačila nie povolenie vkladu, ale rozhodla o prerušení vkladového konania. Rozhodnutie o prerušení však expedovala až dňa 13.01.2020. V ten istý deň bol prijatý doplnok návrhu na vklad, ale Y. T. začala vo veci konať až dňa 13.03.2020, kedy vykonala ďalšie rozhodovanie (nie je zrejmé aké) a dňa 18.03.2020 vydala rozhodnutie o zastavení konania, ktoré stornovala a znovu o zastavení konania rozhodla 19.03.2020. Nasledujúci deň 20.03.2020 vyznačila rozhodnutie na expedíciu, ale právoplatnosť je vyznačená až 21.04.2020, z čoho je možné usudzovať na pravdivosť vyjadrení svedka T.. U., ktorý prietahy v konaní tejto zamestnankyne v podstate presne s týmito časovými súvislosťami verifikoval, vrátane vyjadrenia, že Y. T. 20.03.2020 rozhodnutie neexpedovala, čo sa podľa súdu samozrejme prejavilo v tom, že právoplatnosť bola vyznačená až 21.04.2020. Zodpovedná zamestnankyňa tak vo veci konala viac ako tri mesiace nad rámec zákonnej lehoty na vybavenie návrhu na vklad.

Návrh na vklad P.-XXXX/XXXX na základe zámennej zmluvy bol prijatý OÚ T., Katastrálny odbor 09.12.2019 s lehotou na vybavenie do 08.01.2020. Dňa 08.01.2020 bola vec na vybavenie pridelená N.. W.. Z registra nevyplýva, kto toto pridelenie vykonal. N.. W. 08.01.2020 prerušila konanie. Dňa 13.03.2020 bolo prijaté doplnenie návrhu na vklad.

Podľa obžaloby N.. T. W., ako vedúca KO OÚ v T., dňa 09.04.2020 v čase o 10:05 hod. v priestoroch svojej kancelárie č. 85 prevzala dezert zn. Milka fialovej farby od T.. T. U. (ktorý bol vylúčený na samostatné konanie a o vine ktorého doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté) za to, že svojím vplyvom pôsobila a bude pôsobiť na postup a rozhodovaciu činnosť svojich podriadených pracovníkov, aby urýchlili schválenie jeho vkladov, a to vo veci vkladu P.-XXXX/XXXX a vkladu P.-XXXX/XXXX.

Vo veci vkladu P.-XXXX/XXXX v tom čase už bolo teda vydané rozhodnutie, ktoré však zavinením zamestnankyne nebolo expedované a vo veci P.-XXXX/XXXX následne dňa 22.04.2020 vydal rozhodnutie o povolení vkladu Y.. H. a v nasledujúci deň bol zápis v registri vykonaný.

Z týchto časových súvislostí pre súd vyplynula evidentná existencia prietahov v konaní katastrálneho odboru v predmetných konaniach. Svedok T.. U. sa aj vyjadril, že sa na tieto skutočnosti obžalovanej N.. T. W. sťažoval. Z ďalších dôkazov, vrátane obrazovo-zvukového záznamu a výpovedí svedkov je zrejmé, že obžalovaná sa o tieto konania zaujímala, dávala si vysvetľovať v čom vznikol problém, pričom správne vyhodnotila situáciu aj tak, že tu ide o pochybenie nielen u strán konania, ale aj na strane zamestnancov.

Pre súd však platí, že pri takýchto prietahoch nie je možné použiť argumentáciu obžaloby, že prijatie, či donesenie dezertu T.. U. malo mať vplyv na urýchlienie schválenia týchto vkladov, pretože žiadny vplyv preukázaný nebol. Dokonca svedkyňa Y.. T., zrejme vedomá si svojich pochybení, sa týmto otázkam vo svojich odpovediach vyhla.

Ani jeden zo svedkov však konštrukciu obžaloby o príčinnej súvislosti medzi dezertom a konaním obžalovanej N.. W. v snahe urýchliť konanie nepotvrdil.

Okrem toho súd považuje za potrebné poukázať na konštatovanie obžaloby, že osoba T.. T.B. U. bola vylúčená na samostatné konanie a o jeho vine doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

Z listiny na č. l. 910 vyplýva, že podozrenia smerujúce voči jeho osobe boli odstúpené na realizáciu vecne príslušnému Úradu inšpekčnej služby, nakoľko ide o policajta. Z výsluchu T.. U. na hlavnom pojednávaní pritom vyplynulo, že bol vypočutý podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku, teda pred začatím trestného stíhania a doteraz mu obvinenie vznesené nebolo.

Z tejto skutočnosti je možné usudzovať, že orgány prípravného konania dospeli k zhodnému názoru ako súd, že konanie T.. T. U. vyhodnotili v pochybnostiach v jeho prospech, a to vo vzťahu k jeho argumentácii, že bonboniéru - dezert našiel v priestoroch katastra a doniesol ju do kancelárie obžalovanej ako nález.

Aj z obrazovo-zvukového záznamu vyplýva, že svedok na otázku obžalovanej N.. W., do akej situácie ju dostáva vo vzťahu k dezertu položenému na stole v jej kancelárii, v podstate okamžite reagoval, že dezert našiel pred jej kanceláriou.

Z obrazovo-zvukového záznamu potom vyplýva, že obžalovaná toto vysvetlenie prijala a riešila so svedkom otázky podania ďalšieho návrhu na vklad a zaplataenia určeného poplatku.

Prokurátor v obžalobe, ale ani v záverečnej reči, k takto prednesenej obhajobe nezaujal konkrétne stanovisko. Uviedol iba, že vo veci neboli vykonané žiadne také dôkazy, ktoré by na rozumnom základe vyvracali podstatu obvinenia.

Pre súd však vyjadrenie T.. T. U. o nájdení dezertu pred dverami kancelárie obžalovanej, a to, že takto reagoval ihneď na jej otázky, keď nemohol vedieť, že priestor jej kancelárie je monitorovaný ITP, znamenalo vznik dôvodných pochybností, či v predmetnom dezerte malo skutočne ísť o úplatok poskytnutý T.. U. obžalovanej N.. T. W. a s tým zámerom, ako to uvádza obžaloba, za urýchlenie príslušných konaní, ktoré teda žiadnym spôsobom urýchlené neboli, naopak, boli skončené po zákonných lehotách, na základe chýb podriadených obžalovanej. Aj keď z vyjadrení obžalovanej, svedkov, ako aj obrazovo-zvukového záznamu vyplýva, že obžalovaná sa o tieto konania zaujímala, je súčasne potrebné uviesť, že svedkovia žiadne ovplyvňovanie ani urýchľovanie z jej strany nepotvrdili.

Pre súd sa skôr postup obžalovanej javil ako postup vedúceho štátneho zamestnanca, ktorý zistil porušenie povinností na strane svojich zamestnancov a snažil sa následne vyjsť v ústrety účastníkovi konania, aby sa tento na zamestnancov, či úrad ako taký, nestážoval.

Súd preto opakuje, že nezistil, žiadne urýchlenie konania vo veciach svedka T.. U., že jeho údaje, že v dezerte, ktorý mal nechať v kancelárii obžalovanej, išlo z jeho strany nie o úplatok, ale nález, nevyvracia žiadny z dôkazov. Naopak, tvrdenia T.. U. vnášajú existenciu dôvodných pochybností a súd pri ich existencii bol povinný rozhodnúť v prospech obžalovanej v tom smere, že išlo skutočne o nález veci a nie o úplatok.

Pokiaľ prokurátor pracoval v jednoduchých súvislostiach, že T.. U. doniesol obžalovanej dezert a že to malo byť za urýchlené konanie, čo opäť vyhodnotil iba na základe svojej úvahy bez toho, aby sa vysporiadal s časovými súvislosťami preukazujúcimi pochybenia a prieskumy zamestnancov OÚ KO v T., súd takýto postup nemôže akceptovať. Možno je potom namieste otázka, prečo to nemohlo byť v súvislosti s tým, že dezert bol donesený so zámerom, že následne obžalovaná T.. U. odpustí platenie správneho poplatku, k čomu aj vzhľadom na nedodržanie zákonných lehôt na povolenie vkladu došlo, keď 29.06.2020 T.. U. bol vrátený správny poplatok 66 eur.

Súd rovnako ako pri skutku pod bodom 1) opakuje, že obžalovaná N.. T. W. ako vedúci štátny zamestnanec mala podľa zákona právo podriadeným zamestnancom dávať pokyny a úlohy a je evidentné, že sa snažila, aby účastník konania, ktorého veci opakovane neboli prejednané v zákonných lehotách, nepodával oficiálnu sťažnosť a aby boli jeho práva v súlade so zákonom naplnené. Existencia príčinnej súvislosti medzi „prijatím“ dezertu a jej konaním nebola preukázaná, navyše vznikli dôvodné pochybnosti, či išlo o vec, ktorú by jej poskytol T.. U. v súvislosti s jeho vkladovými konaniami, alebo išlo o nález stratenej, či zabudnutej veci.

Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že v konaní obžalovaných nejde o naplnenie zákonných znakov žalovaných trestných činov a preto ich spod obžaloby oslobodil, pričom súčasne odkazuje na obsah záverečných rečí obhajcov obžalovaných, s ktorými sa bez výhrad stotožnil bez toho, aby ich argumentáciu opakoval.

Proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu podal odvolanie prokurátor. Argumentoval takto:

„Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku primárne argumentuje nenaplnením subjektívnej stránky trestného činu obžalovanou T. R., čo stavia na tom, že obžalovaná donesením darčkovvej tašky s reklamným predmetom jej nadriadenej plnila svoje pracovné povinnosti sekretárky, keďže odovzdala vedúcej veci, ktoré jej tam boli nechané. Tento záver súdu však nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, z ktorých jasne vyplývajú okolnosti zanechania darčkových tašiek s reklamnými predmetmi. Tieto okolnosti spočívajú v tom, že darčeky obžalovanej pre ňu a vedúcu katastra odovzdal účastník konania prebiehajúceho na danom orgáne verejnej správy, k zanechaniu darčkov došlo v úradnej miestnosti sekretárky, a vedúca katastra ihneď po prijatí darčeka od účastníka konania prostredníctvom sekretárky začala konanie tohto účastníka riešiť tak, že nahliadala do listín súvisiacich s týmto konaním a zatelefonovala mu. Z audiovizuálneho záznamu zachytávajúceho prinesenie darčeka sekretárkou vedúcej je úplne zrejmé, že obe obžalované odvodzovali prinesenie darčeka obžalovaným X.. K. R. od toho, že na katastri prebieha ním iniciované konanie, o ktorom sa viac ako 4 minúty obžalované nepretržite rozprávali, pričom stimulom k tomuto rozhovoru bolo prinesenie darčeka sekretárkou vedúcej. Z tohto záznamu je jednoznačne zistiteľné, že sekretárka mala podrobné informácie o prebiehajúcom konaní, a vedela, že účastník priniesol darčeky v súvislosti s týmto konaním, snažil sa toto urýchliť, pretože ako sama povedala, chcel sa informovať o stave tohto konania, pričom túto informáciu sekretárka oznámila

vedúcej pri odovzdaní darčeka. Ani súd prvého stupňa nespochybňuje, že sekretárka dostala od účastníka konania takú istú darčekomú tašku ako vedúca. Ak by prijatie darčekom oboma obžalovanými od účastníka konania na orgáne, na ktorom pracovali, nemalo žiaden súvis s činnosťou tohto orgánu, neexistoval by žiaden racionálny dôvod ich obdarovania. Medzi X.. K. R., ktorý darčeky na kataster pre obžalované doniesol, a obžalovanými nebol zistený žiaden osobný alebo iný vzťah nesúvisiaci s činnosťou katastrálneho odboru. Z audiovizuálneho záznamu je evidentné, že X.. K. R. nebol v kontakte so sekretárkou katastrálneho odboru a vedúcou náhodne a bezdôvodne, ale jednalo sa o kontakt opakovaný a súvisiaci s prebiehajúcim konaním na katastri. U obžalovanej T. R. neexistuje žiadny iný racionálny dôvod prijatia darčekom pre ňu a pre vedúcu od účastníka konania, než pomoc a diskretnosť pri obdarovaní jej nadriadenej. Uvedené nie je voľnou úvahou prokurátora, ako uvádza súd v napadnutom rozsudku, ale jediným možným logickým hodnotením dôvodu, pre ktorý X.. K. R. obdaroval obžalované.

Z uvedeného vyplýva, že argumentácia súdu prvého stupňa o nenaplnení znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu obžalovanými pre neexistenciu príčinnej súvislosti obdarovania a konania na katastri postráda logiku a nezodpovedá vykonaným dôkazom. V opačnom prípade by bolo treba akceptovať ako bežné, že neznáme osoby bezdôvodne nosia na úrady úradníkom darčeky.

Ostatné argumenty súdu prvého stupňa o tom, že vedúca katastra v skutočnosti nezabezpečila vykonanie zrýchleného vkladu, čo podľa súdu znamená, že nie je preukázaná obžaloba, sú nesprávne, pretože vypovedajú o skutočnostiach, ktoré nastali až po vzniku trestnej zodpovednosti, teda po odovzdaní a prijatí úplatku.

Nemožno prijať ani odvodzovanie beztrestnosti od znenia etického kódexu vydaného Radou pre štátnu službu v roku 2019, podľa ktorého „predmety a iné bezodplatné plnenia nepatrnej hodnoty, ktoré nie sú poskytnuté s úmyslom vplývať na výkon funkcie alebo služobných úloh štátneho zamestnanca, nie sú spôsobilé ovplyvniť plnenie úloh štátneho zamestnanca,“ ako učinil súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, pretože ako je vyššie rozobraté, obe obžalované prijali dar v súvislosti s prebiehajúcim katastrálnym konaním, čo je trestné podľa Trestného zákona. Napokon aj etický kódex citovaný v napadnutom rozsudku odvodzuje etickosť prijatia reprezentatívnych predmetov od okolností nesúvisiacich s činnosťou orgánov verejnej správy, čo znamená napríklad rozdávanie reprezentatívnych predmetov obce na spoločenských podujatiach neurčitému okruhu osôb, medzi ktorými môžu byť aj také, ktoré pracujú vo verejnej správe.

V bode 2) súd prvého stupňa tiež postavil oslobodenie spod obžaloby na absencii príčinnej súvislosti medzi prijatím daru (dezertu) od účastníka konania a ním iniciovaným konaním na katastrálnom odbore. K tomuto bodu analogicky poukazujem na svoju argumentáciu vyššie a dodávam, že ak súd z vykonaných dôkazov nevzhliadol príčinnú súvislosť, neuviedol žiadne iné do úvahy prichádzajúce možnosti, prečo účastník konania mohol v čase pandémie COVID 19, kedy bol úrad pre verejnosť uzavretý, v priestoroch katastra nehnuteľností obdarovať vedúcu katastra. Iba v prípade racionálnej a uveriteľnej inej verzie dôvodu obdarovania, ako napríklad že účastník konania je jej priateľom z detstva a priniesol jej darček k meninám, by bolo možné účinne spochybniť prijatie daru v súvislosti s prebiehajúcim konaním. Je pritom irelevantné, či obžalovaná následne v konaní postupovala v súlade alebo v rozpore so zákonom, a či reálne účastníkovi v jeho veci pomohla alebo nie. Z hľadiska vzniku trestnej zodpovednosti obžalovanej je tiež bez významu, či bolo alebo nebolo T.. T. U., ktorý bol z dôvodu príslušnosti iného vyšetrovateľa PZ vylúčený na samostatné konanie, vznesené obvinenie, a to predovšetkým z dôvodu, že skutkový stav nie je v prípade obžalovanej N.. T. W. sporný. Posúdenie jej konania nezávisí od žiadnych prejudiciálnych otázok riešených v iných konaniach, ale vyplýva z dôkazov vykonaných v tejto trestnej veci. Z audiovizuálneho záznamu vyplýva, že T.. T. U. vojde do prázdnej kancelárie vedúcej katastrálneho odboru, prejde popri prídavnom stole a na osobný stôl obžalovanej vedľa spisov položí bonboniéru. Následne vojde obžalovaná, všimne si bonboniéru, spýta sa ho, čo to je, a on odpovedá, že to našiel. Obžalovaná s T.. U. rozoberá prebiehajúce konania.

Nie je zrejmé, prečo súd považuje za dôležité, odkiaľ T.. T. U. získal dezert, ktorý obžalovanej priniesol do kancelárie, pretože je nesporné, že jej ho do kancelárie priniesol a odovzdal jej ho, a hneď na to s ním obžalovaná preberala konanie na katastri. Je priam absurdné, že na chodbách katastra nehnuteľností by mohli účastníci konania nachádzať bonboniéry, a tieto nálezy by potom bezdôvodne len v náhodnej incidencii s konaniami vedenými na ich podnet nosili do kancelárie vedúcich štátnych zamestnancov. T.. T.Á. U. navyše ani nevedel uviesť a rozumne vysvetliť, kde presne mal túto bonboniéru nájsť a prečo

túto neodovzdal niektorému z ďalších zamestnancov úradu, s ktorými sa stretol, prípadne aj sekretárke vedúcej, cez ktorej kanceláriu prechádzal do kancelárie vedúcej. Podotýkam, že T.. T. U. je dlhoročným vyšetrovateľom PZ so skúsenosťami v oblasti trestného práva.

K oboom bodom napadnutého rozsudku uvádzam, že z vykonaných dôkazov vyplýva, že obžalovaná N.. T.G. W. úplatky prijala a odložila ich do skrine nachádzajúcej sa v jej kancelárii. Teda ich nevrátila darcom, ani s nimi nenaložila iným zákonným spôsobom.

V § 131 ods. 3 Trestného zákona je úplatok definovaný ako vec alebo iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok. Úplatok je teda neoprávnená výhoda, ktorú dostáva podplácaný alebo s jeho súhlasom iná osoba. V oblasti výkonu štátnej moci a správy však nemožno tolerovať zásadne žiadne úplatky, a to ani nepatrnej hodnoty (R 7/1978).

V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.03.2008, sp. zn. 3Tos/18/2006 „pokiaľ ide o výšku úplatku, zákon neustanovuje žiadnu hodnotovú hranicu. Úplatok je neoprávnená výhoda spočívajúca v majetkovom obohatení alebo inom zvýhodnení (napr. v protislužbe). Z hľadiska naplnenia tohto znaku teda nie je rozhodujúca výška úplatku, i keď jeho kvantifikácia nepochybné determinuje, spolu s ďalšími okolnosťami, materiálnu stránku činu.“

Obhajobná argumentácia obvinených sa zhodne sústreďuje na preukázanie toho, že si plnili svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona, postavenia a funkcie, čo súd prvého stupňa akceptoval. Som však toho názoru, že dôvody, ktoré viedli súd k akceptácii obhajoby, nie sú správne, odporujú zákonu a ustálenej súdnej praxi. Obžalovaným nie je kladené za vinu porušenie ich povinností vyplývajúcich zo zákona ani vydanie nezákonného alebo nesprávneho rozhodnutia. Predmetom konania nebolo a nie je preukazovanie zákonnosti a správnosti postupu obžalovanej N.. T. W., ako vedúcej Katastrálneho odboru Okresného úradu T., ani jej podriadených zamestnancov v konkrétnych katastrálnych konaniach, ale príčinná súvislosť medzi prijatím úplatku a konkrétnym katastrálnym konaním.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 25.05.2020, sp. zn. 2TdoV/7/2018 „súvislosť s obstarávaním vecí všeobecného záujmu v zmysle § 333 Trestného zákona je daná vtedy, ak páchatel bez právneho titulu inému poskytne plnenie (protislužbu), napríklad ako uznanie, ocenenie alebo poďakovanie za konanie pri obstarávaní určitej veci všeobecného záujmu touto osobou. Podplácaný teda oproti úplatku nemusí porušiť svoje povinnosti v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu.“

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí sudov Slovenskej republiky č. 2/2015 pod č. R 21 „trestný čin prijímania úplatku podľa § 329 Trestného zákona spočívajúci v prijatí úplatku v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu nemusí byť spojené s porušením povinnosti páchatel'a, ktorá vyplýva z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, ako je tomu pri trestnom čine prijímania úplatku podľa § 328 Trestného zákona. Súvislosť s obstarávaním vecí všeobecného záujmu je daný vždy vtedy, keď páchatel bez právneho dôvodu prijme materiálnu alebo inú protislužbu za svoje konanie pri obstarávaní určitej veci všeobecného záujmu. Také obstarávanie totiž nie je spojené so vznikom akéhokoľvek nároku na plnenie peňažnej alebo nepeňažnej povahy (úplatok v zmysle § 131 ods. 3 Tr. zák.).

Ako už bolo vyššie uvedené, výpovede obžalovaných je potrebné vyhodnotiť v celkovom kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi, najmä s obrazovo-zvukovými záznamami, ktoré autenticky a vierohodne zachytávajú priebeh skutkov, verbálnu, ale i veľmi dôležitú neverbálnu komunikáciu zainteresovaných osôb, ktoré vo vzájomnom súhrne s ostatnými dôkazmi bez rozumných pochybností vedú k záveru, že obžalovaní sa trestnej činnosti dopustili tak, ako im je kladené za vinu v obžalobe.

Napadnutý rozsudok nekorešponduje so zákonom ani s citovanou judikatúrou, preto navrhujem, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 15T/8/2023, zo dňa 28.11.2023, a aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.“

Za obžalovanú N.. T. W. a obžalovanú T. R. ich spoločný obhajca k odvolaniu prokurátora uviedol:

„Prostredníctvom si splnomocnenej advokátskej kancelárie JUDr. Michala Kuročku - advokáta, obžalované N.. T. W. a T. R. podávajú svoje vyjadrenie, ktorým neuznávajú a popierajú v celom rozsahu odôvodnenie odvolania Úradu špeciálnej prokuratúry zo dňa 15. januára 2024 a považujú ho za neopodstatnené.

Úrad špeciálnej prokuratúry vôbec nezohľadnil vo svojom odôvodnení odvolania výpovede obžalovaných, svedecké výpovede, ako aj všetky vykonané vecné dôkazy, ktoré zhodne vyvrátili

súvislosti s kvalifikačným momentom, a to vo vzájomnom integrálnom prepojení skutkovej podstaty priečiny, ktorý sa obžalovaným kladie za vinu.

Vyjadrenia Úradu špeciálnej prokuratúry uvedené v odôvodnení odvolania sú skreslené a zavádzajúce. Sú založené iba na domnienkach a nie faktoch, ktoré navyše odporujú výpovediam obžalovaných, svedeckým výpovediam a vykonaným vecným dôkazom pred Špecializovaným trestným súdom - prvého stupňa.

Úrad špeciálnej prokuratúry vytrháva z kontextu skutkového stavu veci, ktorý bol náležite zistený z dôkazov vykonaných na súde prvého stupňa a následne z nich robí nelogické právne závery.

Podľa názoru obžalovaných je to v rozpore s právom na súdnu ochranu.

Ak odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu ustanovenia § 317 Trestného poriadku nezistí dôvody na rozhodnutie podľa § 316 ods. (1) alebo (3) Trestného poriadku, dôvody na prerušenie trestného stíhania podľa § 318 Trestného poriadku, dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku a rozhodnutie podľa § 320 Trestného poriadku, dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 Trestného poriadku, na postup podľa § 322 až 324 Trestného poriadku a dospeje k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, navrhuje odvolaciemu súdu odvolanie zamietnuť.“

+ + +

Verejné zasadnutie na rozhodnutie o odvolaní bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného X.. K. R., ktorý o takýto postup požiadal.

Na verejnom zasadnutí prokurátor na podanom odvolaní zotrval a rozsudok súdu prvého stupňa navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného X.. K. R. uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny a navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Obhajca obžalovaných N.. T. W. a T. R. navrhol trestné stíhanie týchto obžalovaných z dôvodu premlčania podľa § 320 ods. 1, § 281 ods. 1 a § 9 ods. 1 Trestného zákona zastaviť a odvolanie prokurátora zamietnuť.

Obžalované N.. T. W. a T. R. sa k návrhu obhajcu pripojili.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, a to najmä zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7 Trestného poriadku), práva na obhajobu (§ 2 ods. 9 Trestného poriadku), náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku), voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) ako aj zásady rovnosti strán (kontradiktórnosti) tak, ako je táto obsiahnutá v § 2 ods. 14 Trestného poriadku. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Špecializovaný trestný súd v odôvodnení svojho rozsudku vysvetlil, na základe čoho oslobodil obžalovaných spod obžaloby, pričom odvolací súd sa s týmto postupom stotožňuje, avšak čiastočne odchyľne dopĺňa odôvodnenie zo strany súdu prvého stupňa.

Prokurátor považoval oslobodzujúce výroky rozsudku Špecializovaného trestného súdu za nesprávne z toho dôvodu, že samosudca vykonané dôkazy mylne posúdil a vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaných.

Vo svojej podstate odvolanie prokurátora spočívalo na tom, že argumentácii Špecializovaného trestného súdu o nenaplnení znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu obžalovanými pre neexistenciu príčinnej súvislosti obdarovania a konania na katastri, chýba logika a nezodpovedá vykonaným dôkazom. Podľa názoru prokurátora tvrdenia zo strany súdu prvého stupňa, že vedúca katastra v skutočnosti nezabezpečila vykonanie zrýchleného vkladu, sa nezakladajú na pravde, nakoľko nastali až po vzniku trestnej zodpovednosti, teda po odovzdaní a prijatí úplatku. Nestotožnil sa ani s odvodzovaním beztrestnosti od znenia etického kódexu.

K odvolacím námietkam najvyšší súd uvádza:

Podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2020 kto priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo dá si sľúbiť úplatok za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 328, 329 alebo 330, alebo za to, že tak už urobil, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2020 kto priamo alebo cez sprostredkovateľa inému sľúbi, ponúkne alebo poskytne úplatok za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 332, 333 alebo 334, alebo za to, že tak už urobil, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2020 účastník na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine (pomocník).

Podľa § 131 ods. 1 Trestného zákona vecou všeobecného záujmu sa na účely tohto zákona rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti.

Podľa § 131 ods. 3 Trestného zákona úplatkom sa na účely tohto zákona rozumie vec alebo iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok.

Vo všeobecnosti možno k danej problematike uviesť, že v oblasti výkonu štátnej moci nemožno tolerovať žiadne úplatky, a to ani nepatrnej hodnoty (primerane R 17/1978). Obstarávanie vecí všeobecného záujmu je zároveň činnosťou, ktorá súvisí s plnením úloh týkajúcich sa vecí všeobecného záujmu, teda nielen rozhodovanie orgánov štátnej moci, ale aj iná činnosť v oblasti uspokojovania materiálnych, sociálnych, zdravotných, kultúrnych a iných potrieb občanov a právnických osôb. Ide teda o plnenie všetkých úloh, na ktorých riadnom a nestrannom plnení má záujem celá spoločnosť alebo určitá sociálna skupina - nepatrí sem len činnosť občanov, ktorá je výlučne prejavom ich osobných práv (primerane R 1/1978, R 17/1978, R 16/1988 alebo R 13/1990-II). Pre naplnenie tohto znaku nie je rozhodujúca výška úplatku, ktorú je naopak potrebné hodnotiť v súvislosti s ďalšími okolnosťami, ktoré určujú stupeň závažnosti činu.

V činnosti orgánov verejnej moci je obstaraním vecí všeobecného záujmu nielen vlastné rozhodovanie a jeho výkon, ale aj administratívno - správne policajné činnosti. Vyžaduje sa, aby medzi úplatkom a obstaraním vecí všeobecného záujmu existovala súvislosť; takáto súvislosť je daná vtedy, keď úplatok má vzťah ku konkrétnej činnosti, ktorá má povahu obstarania vecí všeobecného záujmu (R 18/1978).

Úplatkom je neoprávnená výhoda, ktorú dostáva uplácany alebo s jeho súhlasom iná osoba, spočívajúca spravidla v priamom majetkovom prospechu, napr. finančnom alebo materiálnom. Môže však ísť aj o výhodu iného druhu, napr. protislužbu. Z hľadiska naplnenia tohto znaku nie je rozhodujúca výška

úplatku, nakoľko Trestný zákon neustanovuje žiadnu hodnotovú hranicu.

Prokurátor kládol v obžalobnom návrhu všetkým obžalovaným za vinu spáchanie korupčnej trestnej činnosti, ktoré majú právny charakter prečinov.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

V tomto ustanovení je upravený tzv. materiálny korektív, v dôsledku čoho pri nepatrnej závažnosti prečinu napriek možnej protiprávnosti činu a naplnení znakov uvedených v Trestnom zákone tento stanovuje, že nejde o trestný čin.

V zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona vyodenie trestnej zodpovednosti za prečin je podmienené (okrem splnenia podmienok uvedených v iných ustanoveniach) vyššou ako nepatrnou závažnosťou činu, ktorá sa zisťuje na základe komplexného vyhodnotenia kritérií uvedených v § 10 ods. 2 Trestného zákona (spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a). Kritériá určujúce závažnosť činu (prečinu) teda zákonodarca určil taxatívne.

Tieto jednotlivé kritériá možno bližšie charakterizovať nasledovne:

i) Pod spôsob vykonania činu možno subsumovať charakter a konkrétny „modus operandi“ konania, ako i na to použité prostriedky. Pod následkom možno chápať určitú škálu, či rozsah porušenia chráneného objektu, teda intenzitu porušenia.

ii) Okolnosťami za ktorých bol čin spáchaný sú špecifické skutočnosti bezprostredne spojené s miestom a časom konania ako i objektívne a subjektívne vplyvy ktoré prispeli k danému konaniu (môžu sem patriť napr. aj poľahčujúce či priťažujúce okolnosti).

iii) Miera zavinenia vyjadruje intenzitu vnútorného vzťahu konajúcej osoby k spôsobenému následku.

iv) Pohnútkou je charakterizovaný „spúšťačiaci mechanizmus“ konania, teda dôvody, prečo sa konkrétna osoba rozhodla pre konkrétne konanie a má priamy súvis s posúdením závažnosti daného činu.

Po zohľadnení vyššie uvedených parciálnych kritérií potom možno skonštatovať, že konanie obžalovaných nemožno po aplikácii materiálneho korektívu posúdiť ako trestné činy (prečiny) podľa Trestného zákona, pretože ich závažnosť je v tomto konkrétnom prípade nepatrná.

Vo vzťahu k obžalovanému X.. K. R. a skutku v bode 1) napadnutého rozsudku je zrejmé, že tento ako starosta mal záujem na zabezpečení záujmu obce pri čerpaní eurofondov a snažil sa o čo najrýchlejší zápis v katastri nehnuteľností.

Pri služobnej návšteve katastrálneho odboru okresného úradu preto so sebou priniesol darčkové predmety obce, aby tak jednak určitým spôsobom reprezentoval obec a jednak zrejme aby uvedenými predmetmi zdôraznil, že mu ide o záujem obce a jedná v jej čo najlepší prospech. Sám si musel byť vedomý, že darčkovými predmetmi - šálkou s logom obce a neidentifikovaným ďalším predmetom malých rozmerov - sotva môže relevantne vplývať a výkon právomoci inej úradnej osoby.

Ako napokon vyplynulo z dokazovania, toto jeho konanie na postup pracovníkov katastrálneho odboru reálne vplyv ani nemalo.

Vo vzťahu k obžalovanej N.. T. W. a skutku v bode 1) napadnutého rozsudku je zrejmé, že táto v čase odovzdania darčkových predmetov ani nebola v práci. Nikdy od obžalovaného X.. R. žiadnu pozornosť nežiadala, ani jej poskytnutím nepodmieňovala vykonanie určitého úradného postupu odborných zamestnancov katastra. Po odovzdaní darčkových predmetov prostredníctvom jej podriadenej v osobnom rozhovore neskrývala prekvapenie. Keďže X.. R. nebol prítomný, ani sa s ním nestretla a darčkový predmet mu nemohla bezprostredne vrátiť ponechala si ho v kancelárii, posúdiac zrejme jeho propagačné zameranie a nepatrnú hodnotu. Z vykonaných dôkazov tiež vyplýva, že následne kontaktovala pracovníčku dotknutej obce a objektívne ju informovala, že ak nedoplnia podklady, nie je možné ich žiadosti vyhovieť. Vykonaným dokazovaním zároveň ani nebolo preukázané „urýchlenie“ predmetného katastrálneho konania v súvislosti s prijatím darčkových predmetov. Súhlas s vykonaním prednostného zápisu bol vydaný ako to bolo zvykom na danom úrade už pred jej nástupom do funkcie a pre možnosť kontroly bol tento postup aj zaevidovaný. Zápis do katastru nehnuteľností bol vykonaný v zákonnej lehote a až po tom, čo obec odstránila nedostatky.

Na konanie katastrálneho odboru v konkrétnej veci teda prijatie reklamného predmetu zo strany starostu

obce X.. R. reálne nemalo žiaden vplyv a obžalovaná N.. W. zrejme predovšetkým s poukazom na nepatrnú hodnotu tohto predmetu (predmetov) a neprítomnosť ich poskytovateľa nepovažovala za potrebné vykonať úkony na vrátenie predmetu, čo napokon vyznieva celkom logicky.

Vo vzťahu k obžalovanej N.. T. W. a skutku v bode 2) napadnutého rozsudku je zrejmé, že vo vzťahu k svedkovi T.. U. katastrálny odbor okresného úradu v konaní o návrhu na povolenie vkladu do katastra nehnuteľností porušil jeho procesné práva a obžalovaná reálne a opakovane žiadala svojich podriadených, aby zistené porušenia odstránili a urýchlene vykonali potrebné opatrenia. Bolo preto logicky tak v záujme obžalovanej ako vedúcej katastrálneho odboru, ako i jej podriadených, aby v čo najkratšom čase odstránili uvedené porušenia.

Z uvedeného je potom zrejmé, že akákoľvek „pozornosť“ zo strany svedka T.. U. nebola reálne schopná „pohnúť“ obžalovanú, aby pôsobila na svojich podriadených vo veci svedka, pretože takto pôsobila už predtým na základe vlastného rozhodnutia, v snahe zjednať nápravu. V danom prípade totiž došlo k evidentným prietahom spôsobených katastrálnym odborom, ktoré bolo potrebné riešiť bez ohľadu na konanie svedka T.. U. urgovaním podriadených N.. W. z jej strany.

Pravdou je, že obžalovaná, bez toho aby od svedka čokoľvek žiadala, prijala od neho dezert Milka. Zároveň z dokazovania vyplynula, že týmto konaním svedka bola prekvapená, nebolo jej to príjemné a verbálne to aj deklarovala.

Rovnako, zrejme vzhľadom na nepatrnú hodnotu dezertu, ako i na celkovú situáciu keď sa snažila prijať opatrenia na nápravu porušenia procesných práv svedka, už vrátenie dezertu „neriešila“ a snažila sa svedkovi vysvetliť, aký bude ďalší postup.

Vo vzťahu k obžalovanej T. R. a skutku v bode 1) napadnutého rozsudku je potrebné uviesť, že táto len prijala od obžalovaného X.. R. darčkovú tašku pre obžalovanú N.. W., ako jej podriadená. Tašku prijala z dôvodu, že N.. W. bola neprítomná a o tento postup ju požiadal X.. R.. Výkonaním dokazovaním nebolo preukázané, že by vedela z akého dôvodu má svojej nadriadenej tašku odovzdať a čo v nej je. Ako podriadená len súhlasila, že z dôvodu neprítomnosti tašku odovzdá.

Na základe uvedeného netreba zrejme podrobnejšie vysvetľovať, že obžalovaná R. sa preto žalovaného trestného činu nemohla dopustiť, čo napokon podrobne vysvetlil už súd prvého stupňa.

Na základe uvedeného je vo vzťahu k obžalovaným N.. W. a X.. R. je potrebné uviesť, že vzhľadom na spôsob vykonania činov a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'ov je ich závažnosť nepatrná a preto sa nejedná o prečiny (trestné činy).

Vo vzťahu k obžalovanej T. R. je zrejmé, že jej konanie nenapĺňa znaky žiadnej skutkovej podstaty trestného činu pre absenciu zavinenia.

Odvolací súd sa preto stotožnil s postupom súdu prvého stupňa, ktorý obžalovaných spod obžaloby oslobodil i keď čiastočne s poukazom aj na iné dôvody, než aké uviedol prvostupňový súd, pričom tento na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy.

Odvolacie argumenty prokurátora preto podľa odvolacieho súdu neboli relevantné a odvolanie bola zamietnuté ako nedôvodné.

Zároveň nepovažoval za dôvodný ani návrh obhajcu JUDr. Kuročku na zastavenie trestného stíhania z dôvodu premlčania. Zo spisového materiálu je zrejmé, že trestné stíhanie obžalovaných bola začaté v premlčacej lehote a následne boli vykonávané úkony vylučujúce premlčanie. A to tak podľa právnej úpravy účinnej v čase žalovaného konania obžalovaných, ako i v čase rozhodovania odvolacieho súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu obhajca vychádzal z mylného názoru, že trestné konanie musí byť skončené pred uplynutím premlčacej lehoty.

Keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo potrebné meniť, alebo rušiť, rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Vzhľadom na povahu rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý obžalovaných spod obžaloby všetkých oslobodil, nepovažoval najvyšší súd za potrebné ani venovať väčšiu pozornosť ostatným novelizáciám

Trestného zákona.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.